

VÉNÜLJ MEG, KEDVES

*Harminc éve nem láttalak
és kislány vagy még mindig nekem.
Sétálgatunk, veszekszünk, csókolózunk,
a hús falusi esteleken.
Vénülj meg, kedves,
csak ennyit kérek tőled —
különben soha, sohasem tudok
kiábrándulni belőled.*

*Megvan-e még a parfümszóró,
mit Pestről hoztam a kicsi lánynak?
Vénülj meg, kedves, tizenhatéves,
különben halálig imádlak.*

*Lám, sokszor látlak álmaimban,
kurta szoknyában, tenispályán
a szemed mindig rajtam csüngött,
s csak elvétve a fehér labdán.
Nekem veszteni nagyon terhes,
játszottam hát vadul, helyetted...
Vénülj meg most már, kislány, kedves,
én mégis elvesztettem azt a szetet.*

*Szürke hajam, szomorú szemem
s a tükörképem: súlyos ráncok.
Kemény melleidet simogató kezem
még mindig néked tépne virágot.
Hát vénülj meg, kedves, egyszer már velem,
kicsi kislány, te multam, te édes...
Mert eljövök még hozzád, hogy felejtsek,
te öregasszony, te tizenhatéves.*